

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència del M. H. Sr. Ernest Benach i Pascual

DIARI DE SESSIONS

Núm. 7, divendres, 11 de juliol de 2008, edició amb motiu del Ple universitari
VIII legislatura

Sessió sobre la proposició de llei de l'estatut dels periodistes

ÍNDEX

Intervenció

del president del Parlament, Sr. Ernest Benach i Pascual (p. 3)

Intervencions dels representants universitaris

Proposició de llei de l'estatut dels periodistes (p. 4)

Intervencions dels grups parlamentaris

la Sra. Ruiz i Isern, del G. P. de Convergència i Unió (p. 7)

la Sra. Pardell Veà, del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (p. 7)

la Sra. Cabasés Piqué, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (p. 8)

la Sra. Olano i García, del G. P. del Partit Popular de Catalunya (p. 8)

la Sra. Massana Mas, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (p. 9)
el Sr. Rivera Díaz, del G. Mixt (p. 9)

Cloenda

a càrrec del president del Parlament, Sr. Ernest Benach i Pascual (p. 10)

Annex

Llei de l'estatut dels periodistes (p. 11)

La sessió s'obre a les onze del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de les diputades i els diputats Sra. Ruiz i Isern, pel G. P. de Convergència i Unió; Sra. Pardell Veà, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sra. Cabasés Piqué, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. López i Rueda, pel G. P. Popular de Catalunya; Sra. Massana Mas, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Sr. Rivera Díaz, pel G. Mixt, i la secretària general.

ORDRE DEL DIA

1. Intervenció del president del Parlament.
2. Debat i votació de la Proposició de Llei de l'estatut dels periodistes.
3. Intervenció dels grups parlamentaris.
4. Intervenció i cloenda a càrrec del president del Parlament.

EL PRESIDENT

Molt bon dia, comença la sessió. Sigueu benvingudes i benvinguts al Parlament de Catalunya.

Intervenció del president del Parlament

Començaríem la sessió presentant-vos, en primer lloc, les persones que m'acompanyen en aquesta taula. A la meva dreta, Meritxell Ruiz, que és la diputada del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; a la meva esquerra –i així ho anem fent successivament–, la il·lustre senyora Agnès Pardell, que és del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi; la il·lustre senyora Àngels Cabasés, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; aquí hi hauria d'haver la il·lustre senyora Ángeles Olano, que és la representant del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya; la senyora Laura Massana, en aquest cas del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i, finalment, el senyor Albert Rivera, del Grup Mixt. També ens acompanya la senyora Imma Folchi, que és la secretària general del Parlament de Catalunya.

Si m'ho permeteu, unes paraules prèvies per felicitar-vos, els alumnes i els professors d'aquestes onze universitats catalanes que heu preparat aquesta Proposició de Llei sobre l'estatut del periodista, que seguidament en farem el debat, en sessió plenària, formal i solemne.

Jo voldria agrair-vos de tot cor la implicació, la feina feta, l'esforç i les ganes que heu posat en aquest projecte educatiu Parlament Universitari, que ja fa quatre anys que s'està impulsant des del Parlament de Catalunya.

Em consta, pel que m'explicaven fa un moment, però també una mica pel que hem anat veient aquests dies i pel que m'han explicat els serveis de la cambra, que l'activitat ha estat molt intensa aquesta setmana, que hi ha hagut una mica de tot, amb formulacions dures. Bé, en qualsevol cas he de dir que l'activitat és

intensa, però també penso que és enriquidora i que segur que això us ha portat experiències noves, coneixements nous, i que aquestes experiències i aquests coneixements, en el fons, a partir d'ara ja formen part, d'alguna manera, del vostre bagatge personal i, també –i no us faci cap vergonya– del vostre bagatge polític. I ho dic en el sentit més positiu del terme «polític», perquè la paraula «política» essencialment és una paraula positiva. Heu tingut la sort o el privilegi, o la fortuna –en fi, penso que a la vida és important poder tenir aquestes opcions, no?–, d'acostar-vos en primera persona al sistema parlamentari, a allò que es fa aquí cada dia.

El poder legislatiu és complex, molt complex, perquè entre altres coses és la posada en comú de moltes realitats diferents, de visions que no només són diferents, sinó que tot sovint són oposades i que a més a més han de representar tot un país, o sigui que la complicació ja és extrema. Al mateix temps, i paral·lelament a això, també heu pogut copsar la responsabilitat que significa de fer política. I si em permeteu dir-ho d'aquesta manera, haureu viscut en pròpia pell, directament, com es tira endavant i com costa de tirar endavant una iniciativa parlamentària –legislativa, en aquest cas–, i que quan s'acaba, doncs, home, no deixa de ser bonic, no?, té un punt fins i tot emocionant: hem acabat una llei, un tema important, i l'hem acabat..., espero que a més a més s'acabi amb un suport ampli de la cambra.

Aquesta unitat en els temes importants, aquesta voluntat d'anar tots a una, políticament, penso que és el que més valor té en política, no? Quan fas política, sobretot aquests són els moments especials. És aquesta energia, doncs, positiva, transformadora el que millor representa la política. Aquests dies ho heu viscut en primera persona. Per als que estem en aquest cantó d'aquí és la nostra feina en el dia a dia. Per això deia abans que la realitat que vivim és molt complexa.

En fi, seguidament debatreu i votareu la vostra Proposició de llei sobre l'estatut del periodista per regular l'exercici professional. Heu treballat i heu discutit sobre la condició de periodista, sobre els seus drets, sobre la clàusula de consciència, sobre el secret professional, temes complexos també per definició i que, d'alguna manera, doncs, aquestes que eren les grans línies de treball proposades són les que es marcaran, però que del vostre debat i la vostra motivació també estic convençut que n'han sorgit idees noves, diferents, segurament que en forma d'esmenes –que també ja m'han dit que ha sigut un procés molt ric i molt viu tot el de les esmenes–, que normalment queden integrades en el text.

Doncs, bé, la riquesa que genera aquesta negociació és la que fa que realment la llei, la proposició de llei, en aquest cas, tingui cada vegada més valor, perquè la fa més assumible, la fa més representativa de les diverses tendències que avui representeu, la fa més connectada amb la realitat, segurament, que això al final també és del que es tracta, no? En fi, tal com passa amb el debat de qualsevol llei en seu parlamentària, doncs, això és el que es persegueix, això és el que s'intenta aconseguir.

Proposició de llei de l'estatut dels periodistes

Ara us toca parlar a vosaltres, que prengueu la paraula, que debateu. I, per tant, anem ja al debat i votació de la simulació de la Proposició de llei sobre l'estatut del periodista. Té en primer lloc la paraula, per a fixar la seva posició en nom del Grup Groc, la senyora Samantha Salsench.

SAMANTHA SALSENCH

Gràcies, molt honorable senyor president del Parlament. Molt honorable senyor president de la Generalitat, il·lustres diputades i diputats, el Grup Parlamentari Groc valora molt positivament el resultat final del procediment legislatiu que hem desenvolupat aquesta setmana amb relació a la Proposició de llei sobre l'estatut del periodista. Cal remarcar el suport que el Grup Parlamentari Groc ha donat a moltes de les esmenes presentades per altres grups parlamentaris, inclosos els de l'oposició, perquè, deixant de banda posicions partidistes, hem primat consensuar un bon text legislatiu; a més, no podem amagar la nostra satisfacció ja que les esmenes que vam presentar han estat totes aprovades. Aquestes esmenes pretenien millorar aspectes que no van quedar satisfactòriament contemplats en la proposició de llei original, i així ho reconeixem.

El Grup Parlamentari Groc considera que aquesta proposició és totalment necessària i que, des de fa temps, la professió periodística la necessita. Alguns diran que regular va en contra de les pròpies llibertats, però sense regular no podem assegurar l'exercici d'aquestes llibertats. L'estatut del periodista neix de la voluntat d'intentar assegurar que els periodistes puguin exercir la seva feina amb la màxima independència i neutralitat possible. Només d'aquesta manera tots en sortirem beneficiats, ja que la informació que rebrem a través dels mitjans de comunicació serà de més qualitat. Donar eines als periodistes per afavorir la seva independència afavoreix la salut democràtica d'un país. El quart poder ha de seguir actuant com a tal. Cal tenir en compte que en un sistema comunicatiu com l'actual els criteris comercials condicionen sovint la tasca del periodista. La concentració de mitjans, la fragmentació del públic i les noves tecnologies suposen grans reptes per als comunicadors. Si no garantim el lliure l'exercici de la seva professió, el periodisme perdrà la tasca social que li correspon.

En segon lloc, volem fer un breu esment al funcionament de la Comissió de Finançament. En la Comissió de Finançament hem acordat que en un període de set anys les inversions de Catalunya han d'equiparar-se amb les de la resta de l'Estat; això suposarà uns tres mil milions d'euros aproximadament. També s'ha acordat, en matèria d'habitatge, que els ciutadans puguin obtenir un habitatge més digne, fomentant la construcció de nous habitatges i les polítiques de lloguer. En matèria d'immigració volem establir polítiques per fer possible la integració dels nouvinguts en la cultura i la tradició del nostre país. En l'àmbit de la igualtat hem acordat augmentar la inversió per a fomentar la igual-

tat entre homes i dones i ajudar la integració del col·lectiu de les dones maltractades. En matèria de medi ambient hem d'acordar invertir en energies renovables per tal d'evitar la dependència del petroli i de les centrals nuclears. I en matèria de llengua i cultura hem de fomentar la llengua i la cultura catalanes donant-hi un grau de projecció mundial.

Finalment, des del Grup Parlamentari Groc voldríem agrair al Parlament de Catalunya que ens hagi obert les seves portes per tal de realitzar la simulació parlamentària, perquè considerem que activitats d'aquest tipus han de ser promogudes per tal d'acostar la vida política als joves.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Seguidament és el torn del Grup Taronja, i és la senyora Lúdia Garcia qui té la paraula.

LÚDIA GARCIA

Molt honorable senyor president del Parlament, molt honorable senyor president de la Generalitat, il·lustres senyors diputats i diputades, des del Partit Taronja voldríem, primerament, manifestar la nostra satisfacció davant d'aquesta proposició de llei tan esperada, i felicitar tots els membres pertanyents a la comissió que han estat treballant a consciència en la redacció d'aquesta proposició de llei. És cert que es va presentar per part del Govern a corre-cuita, cosa que malauradament posava de manifest una clara falta de consens per part dels grups parlamentaris que el conformen, a més a més patia certes mancances que feien d'aquesta proposició una proposició pobra. Malgrat això, i tot i que la negociació va ser llarga, conflictiva i a vegades tensa, estem contents del consens a què hem arribat i del suport que han rebut les esmenes presentades per aquest partit.

El Partit Taronja creia des d'un principi en la necessitat de la creació d'una llei que regulés la professió periodística i que evités el creixent intrusisme i les constants faltes que contínuament i reiteradament s'estan cometent contra el codi deontològic. A més a més, els recents intents d'utilització dels mitjans de comunicació a favor de determinats interessos polítics, econòmics i comercials han posat de manifest la gran importància que té la redacció d'un estatut del periodista com a instrument per garantir el dret a la informació.

Nosaltres, des de l'oposició, desenvolupem una tasca amb seny, i la nostra prioritat és vetllar per damunt de tot pels drets i deures del poble català. Des del nostre partit creiem que, tal com defensa l'article 20 de la Constitució espanyola, la societat té dret a rebre una informació veraç, i és mitjançant la regulació que avui es proposa que creiem que això és possible. Aquest és, sens dubte, un moment decisiu per poder culminar una iniciativa que permetrà posar l'exercici del periodisme a nivell dels països del nostre entorn democràtic.

És per aquests motius que el nostre partit donarà suport fermament a aquesta proposició. A més a més, tal com queda recollit a l'article 2.1 de la proposició de

lleï que avui presentem, i recolzat per l'article 146 de l'Estatut d'autonomia, confiem que l'òrgan equivalent de Catalunya o el Consell Estatal de la Informació se'n faci responsable i assumeixi les competències corresponents. Nosaltres demanem al Govern que vetlli perquè això sigui una realitat.

A banda d'això, i abans d'acabar la meua intervenció com a portaveu del Grup Taronja, m'agradaria també fer referència a l'informe de finançament aprovat per la comissió corresponent reunida ahir al matí. És digne de recalcar l'acord a què es va arribar, referent a la reforma de finançament de les administracions locals, a fi d'atorgar a aquestes administracions locals recursos econòmics, així com també als grans pactes d'estat, proposats i formalitzats jurídicament a través de l'article 150 de la Constitució espanyola. De la mateixa manera, també volem fer referència a l'acord arribat pels grups parlamentaris a l'hora de demanar al Govern central que cedeixi més autosuficiència a les comunitats autònomes.

I ara, una vegada acabada la meua intervenció protocol·lària, des del meu grup voldríem, primer de tot, agrair al Parlament la iniciativa que ha dut a terme i que ens ha reunit a tots, aquí, en aquesta simulació, així com als professors i coordinadors. També voldria agrair la involucració de tots els grups parlamentaris en aquest projecte i les intervencions als diputats corresponents.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

El Grup Roig, ara. Té la paraula la senyora Gabriela Barrios. Només per informació: quan toca el primer pip, que s'encén el llum taronja, vol dir que queda un minut encara. Els dos pips –pip, pip–, que el llum és vermell, llavors vol dir que s'ha acabat el temps.

GABRIELA BARRIOS

Molt honorable senyor president del Parlament, molt honorable president de la Generalitat, honorables consellers, il·lustres diputats i diputades, el Partit Roig som un partit de progrés al servei de la ciutadania.

Dins la nostra societat el dret fonamental a la llibertat d'expressió i informació, reconegut en l'article 20 de la Constitució, ocupa un lloc essencial. Tothom és titular del dret a expressar lliurement les seves idees i opinions, i a la lliure comunicació i recepció d'una informació veraç. Quan el dret a informar, que a tots se'ns reconeix, es duu a terme de forma habitual i professional, queda qualificat com a una funció social. El dret es converteix en deure a informar, al servei del dret del públic a ser informat. Per al compliment d'aquest deure es requereix un desenvolupament de les facultats per tal d'assegurar la dignitat i la independència davant dels poders públics i econòmics, independència que es pressuposa de la funció social d'informar.

Des del nostre grup votarem «sí» al Projecte de llei de l'estatut del periodista, perquè creiem que s'ha de garantir la qualitat de la feina dels comunicadors, garantir-ne l'exercici, no pas limitar-la. La condició de la

qualitat de la informació és proporcional a la seva independència, per tant ha de ser un objectiu, d'un país, d'una democràcia. No hem de perdre de vista que la llibertat d'expressió va molt identificada amb la lluita per la democràcia. En el procés de canvi constant en què es troba la nostra societat actual, diversa, plural, canviant, on internet i les noves tecnologies ocupen un lloc preeminent i donen oportunitat a tothom a esdevenir comunicador, el periodisme ha de ser obert, transparent i de qualitat al servei de la comunitat.

Des del Grup Roig volem agrair l'oportunitat que se'ns ha donat amb aquesta simulació de posar-nos durant uns dies en la pell dels diputats i diputades, experiència que coincidim que ha estat molt enriquidora, ja que ens ha permès conèixer *in situ* la seva tasca i relacionar-nos amb altres universitaris amb interessos comuns.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

El Grup Verd, seguidament. Té la paraula la senyora Mari Carmen Belando.

MARI CARMEN BELANDO

President, diputats, diputades, com ja han dit anteriorment els meus companys, la Comissió de Finançament ha redactat un informe de seguiment sobre el finançament de la Generalitat previst per l'Estat. Des del Partit Verd creiem que el finançament s'hauria d'estructurar i gestionar de la manera més eficient i útil possible per tal d'augmentar el benestar de tots els catalans i catalanes. És per això que hem apostat per destinar la majoria de recursos a potenciar les polítiques mediambientals, a eradicar les desigualtats de tot tipus que avui en dia perduren en la nostra societat, i a acabar la profunda crisi econòmica que afecta la majoria dels sectors econòmics del nostre país. Per tant, aquests van ser els nostres objectius principals, que vam exposar com a grup per a prendre'ls en consideració i incorporar-los a l'informe per poder-los executar en un futur pròxim.

Des de la Comissió Legislativa sobre l'Estatut del Periodista, el Partit Verd ha intentat millorar les condicions laborals de tots els periodistes. L'exercici professional que millor representa el dret a la informació lliure és el periodisme. Hem aconseguit que una de les esmenes que considerem fonamentals hagi estat aprovada. Considerem que la feina realitzada pel periodista ha de ser lliure i independent de les directrius marcades per l'empresa, institució o associació per a la qual es realitza. En definitiva, el Partit Verd ha treballat per millorar aquesta llei, que esperem que surti aprovada en la sessió d'aquest Ple.

Des del Partit Verd estem molt satisfets pels resultats de les comissions, on en moltes negociacions s'ha arribat, segons la nostra opinió, a un consens positiu per a la societat en general. I, per tant, hi votarem a favor.

Vull acabar la meua intervenció donant les gràcies a tots els presents per l'organització i la participació en aquest Parlament Universitari. Des del Partit Verd

considerem que ha sigut una molt bona i gratificant experiència.

Moltes gràcies a tots. Fins a sempre, i visca Catalunya!

EL PRESIDENT

Grup Blau, la senyora Núria Padilla té la paraula.

NÚRIA PADILLA

Gràcies, senyor president. President de la Generalitat, senyores i senyors diputats, com ja saben representen el Partit Blau. El nostre partit defensa les arrels cristianes i rebutja els nacionalismes extrems. Volem una Espanya cohesionada, amb moltes ganes de treballar, on no volem trobar barreres econòmiques ni la privatització de les empreses públiques. Per aquest motiu defensem que la gestió i la visió del país ha de ser d'àmbit estatal on hi hagi un clar favoritisme cap a la tradició i la religió cristiana.

Atesa la nostra posició durant la negociació de la Llei de l'estatut del periodista –que creiem que vivim en un estat democràtic, que com és sabut la informació té un paper cabdal en la configuració d'aquest estat–, atès que el principal mitjà d'obtenir la informació és a través dels mitjans de comunicació, així, doncs, el nostre partit es qüestiona quina és la millor manera d'obtenir aquesta informació, que principalment rebem a través de la tasca dels periodistes. Des d'aquest punt de vista, tal com trobem recollit a la llei, i defensem, l'exercici de la professió de periodista va regit pel codi deontològic aprovat per la Comissió Deontològica de la institució competent. Entenem que estem d'acord amb aquest punt, però hi veiem marcades deficiències, com pot ser que un periodista pugui firmar el seu treball amb un pseudònim professional i deslliurar-se de les seves responsabilitats civils.

Pel que respecte a l'informe de la Comissió de Seguiment sobre el Finançament de la Generalitat, hem arribat a un acord amb la resta de partits en allò que creiem convenient, com la reforma del finançament de les administracions locals, arribant al nostre objectiu principal que era que els grans pactes d'estat quedessin formalitzats jurídicament a l'article 150, on trobem la justícia, la seguretat i la immigració.

I, finalment, en nom del meu grup, i personalment, voldria dir que durant la simulació d'aquest Parlament Universitari se'ns han obert les portes de la màxima institució de Catalunya. L'aproximació ens ha permès veure el procés de constitució del Parlament, la investidura del president i posteriorment la presentació de la qüestió de confiança juntament amb una moció de censura, i fer-nos la idea de la vida diària de qualsevol diputat.

Per concloure, voldria agrair l'esforç i l'atenció dels serveis educatius de la Universitat Rovira i Virgili i de tots aquells que han fet possible la simulació del Parlament 2008.

Res més i moltes gràcies.

EL PRESIDENT

I, finalment, el Grup Lila; la senyora Liliana Valencia.

LILIANA VALENCIA

President, il·lustres diputats i diputades, abans que res se'ns fa obligatori agrair l'oportunitat que ens ha estat atorgada, al Parlament i a tots aquells que han participat, d'alguna manera, en la coordinació i l'elaboració d'aquesta activitat, de formar-hi part durant una setmana. Particularment, ens ha estat molt productiva i molt interessant aquesta experiència. Com a partit que només ha estat compost per dos membres hem hagut de desenvolupar una tasca molt activa i a vegades molt feixuga per tal de complir les nostres obligacions parlamentàries.

Amb relació a la Proposició de llei de l'estatut del periodista, hem mantingut una postura oberta i dialogant, conseqüent amb la línia política que representem. Sempre hem tingut la mà estesa a la resta de grups parlamentaris per tal d'abastar un estatut consensuat on la majoria de periodistes de diferents ideologies s'hi puguin emparar.

Com a segon tema rellevant, esperem una postura ferma del Govern tripartit en la negociació que està duent a terme amb el Govern de l'Estat amb relació a la creació d'un consorci per a l'Agència Tributària de Catalunya. Atesa la vital importància que té per al futur del país, als il·lustres diputats que estiguin duent la negociació amb el Govern de l'Estat els demanem fermesa i que siguin conscients que representen milions de ciutadans que esperem que abans del dia 9 d'agost es pugui arribar a un bon acord que afavoreixi el benestar de tots els ciutadans.

Així mateix, hem de ressaltar que durant aquesta setmana també hem sigut testimonis de la inestabilitat del Govern i de dos procediments que han marcat la nostra activitat en el si d'aquest Parlament Universitari. Aquests procediments han estat la qüestió de confiança i l'intent de moció de censura, que finalment no fou culminat. Ambdós procediments demostren la vitalitat i el dinamisme dels partits polítics que hi hem estat formant part, i fonamentalment han sigut expressió de la voluntat del poble de Catalunya.

Per acabar, volem agrair al Parlament, als professors de la Universitat Rovira i Virgili, als coordinadors i, especialment, a tots els il·lustres diputats i diputades per haver fet possible, amb la seva entrega i passió, l'esdeveniment més democràtic i important entre tots els universitaris de Catalunya. Per tant, només ens queda dir que tots vostès, il·lustres diputats i diputades, aquesta setmana han fet història en aquest país.

Gràcies.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies, per totes les intervencions.

I, després d'això, passem a la votació del projecte de llei. Teniu paperetes de color verd, vermell i taronja. Fem-ho fàcil? Doncs...

Vots a favor? Els que hi estiguin a favor, color verd enlaire.

Vots en contra?

Abstencions?

La Proposició de llei sobre l'estatut del periodista ha estat aprovada per 55 vots a favor i 6 vots en contra.

Intervencions dels grups parlamentaris

Passem al tercer punt de l'ordre del dia, que en aquest cas és la intervenció dels grups parlamentaris. I comença aquestes intervencions –que també seran de quatre minuts–, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre senyora Meritxell Ruiz.

LA SRA. RUIZ I ISERN

Gràcies, senyor president. En primer lloc, benvinguts al Parlament, que és la institució que representa tot el poble. I seguint una mica el que diu la Liliana, jo crec que cada dia es fa una mica d'història, aquí i a fora, i avui vosaltres heu sigut part d'aquesta història del Parlament. Agrair també, doncs, a les onze universitats, als professors, als alumnes, als coordinadors i als serveis del Parlament, als serveis educatius que preparen aquestes jornades amb molta diligència.

Dir-vos que, a vegades, és una llàstima que quan surts al carrer la feina que fem aquí no es veu gaire, ni té gaire ressò, i que, de vegades, es pensa que aquí som uns avorrits i que no fem gairebé re. Però la dinàmica legislativa, el que estem fent aquí, realment és molt interessant: l'elaboració de lleis, l'aprovació de mocions, de propostes, afecta tothom, és de gran interès perquè afecta tots els ciutadans de Catalunya. I avui, el que heu fet vosaltres és un exercici de participació ciutadana, amb la política, i és molt important, perquè suposo o espero, esperem tots que hagi trencat una mica aquest concepte que a vegades hi ha sobre el que fem aquí dintre.

Crec que tots vosaltres com alguns d'aquesta taula ja hem nascut en democràcia. I a vegades ens pensem que això de la democràcia com que ens ve donat és per sempre. I la democràcia no és per sempre, la democràcia hi hem de treballar i hem d'insistir-hi cada dia, perquè necessita molts elements. Però un dels elements bàsics i que últimament potser coixeja una mica és la participació social. Tots ens hi hem d'implicar, perquè sense ella, sense que la societat hi participi, la democràcia no té sentit. Perquè la democràcia és participació, és reflexió, és opinar, és decisió sobre coses que ens afecten a tots, a tots i a cadascun dels que visquin en aquest país, ens interessi o no ens interessi, però ens afecten a tots, les decisions que es prenen en democràcia.

Per tant, jo diria que és necessari l'interès de cadascú de nosaltres, de cada ciutadà, i l'aportació. La societat també necessita el que nosaltres vulguem aportar, perquè, si no, la democràcia podria acabar en mans d'una minoria, i que aquesta minoria decidís. Jo crec que això és el pitjor que pot passar amb una democràcia. Per tant, dir-vos, que no tan sols aneu a votar, si és que hi aneu cada vegada que hi hagi conteses electorals, sinó que us engresqueu a participar, ja sigui de la política en l'àmbit social, en l'àmbit econòmic, en l'àmbit associatiu, però que participeu sobretot del que és la democràcia d'un país. Perquè la millor democràcia l'assolirem amb els millors ciutadans. Per tant, és important formar-se, és molt important les universitats, les escoles, els instituts, tot el que esteu fent; també

una formació personal i també buscar l'excel·lència i l'esforç en tot allò que fem.

No vull allargar-me més. Només dir-vos això, que no deixeu mai d'interessar-vos pel que passa al vostre país, no deixeu mai d'interessar-vos per la democràcia. Diuen que la política, si no la fas, te la fan. Per tant, sapiguen que aquest és un lloc, el Parlament, on es pot fer política, on es fa política i on algun dia potser, qui sap, algun de vosaltres hi estarà fent política i fent créixer la democràcia.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

EL PRESIDENT

Seguidament, és el torn del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i parla en el seu nom la il·lustre senyora Agnès Pardell.

LA SRA. PARDELL VEÀ

Gràcies president. En nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi permeteu-me que les meves primeres paraules siguin d'agraïment a tots els estudiants que han participat de manera directa en aquesta activitat del Parlament Universitari. Agraiement que també faig extensiu a tot el professorat que ha fet possible aquesta activitat, que us acompanya aquí, i també a totes les universitats que, any rere any, contribueixen a fer que el Parlament Universitari sigui un èxit.

A continuació voldria felicitar, de manera molt expressa i molt efusiva, totes les persones que heu participat d'una manera directa a fer el posicionament del vostre grup parlamentari. Felicitacions perquè veritablement heu fet un gran discurs i heu expressat molt bé les vostres idees al voltant de quin era el posicionament del vostre grup parlamentari.

És un honor per a nosaltres que us interesseu per la nostra tasca legislativa, i crec que també és una oportunitat per a vosaltres que aquí poguéssiu estar, *in situ*, en la seu del Parlament de Catalunya per tal que poguéssiu constatar el que se sent en representar el poble de Catalunya. Aquest apropament a la institució del Parlament i al que és la seva activitat estic segura que us ajudarà a canviar la vostra perspectiva sobre quina és l'activitat que aquí es realitza, i també perquè prengueu consciència de la importància que té l'activitat que aquí es realitza per a la vostra i per a la nostra vida diària.

En preparar aquesta intervenció, he pogut recordar els meus anys d'estudiant universitària. Us parlo de principis dels anys setanta. Us parlo d'un país que no hi havia democràcia, que no podíem pensar en Catalunya en termes de nacionalitat ni podíem pensar ni creure que teníem una identitat pròpia, una cultura pròpia, una llengua pròpia. Eren temps, aquells, de repressió de qualsevol manifestació de llibertat i de democràcia. La universitat vivia, en aquell temps, un temps de revolta, i no només anàvem a la universitat a aprendre, a tenir coneixements, sinó que també volíem copsar la vida real, cosa que fèiem més aviat en els passadissos i en el bar que no pas en les aules. Eren

anys de clandestinitat per a aquells que lluitàvem per la llibertat, per l'amnistia, per l'Estatut d'autonomia, tot això al voltant de l'Assemblea de Catalunya, que estic segura que n'haureu sentit parlar. La democràcia va suposar que també es democratitzés la universitat, i que la universitat retornés a fer aquella tasca que li era pròpia: la recerca i la docència.

Actualment, tenim una universitat oberta que la majoria de la població té l'oportunitat d'accedir-hi. Ha deixat de ser, la universitat, un centre de formació de les elits del país i, per tant, s'ha socialitzat. Avui, els nostres universitaris –i en puc donar fe com a professora de la Universitat de Lleida– podeu competir amb qualsevol universitari de qualsevol universitat europea; sou trilingües, heu participat i heu utilitzat els programes Erasmus, i, per tant, estem en una universitat democratitzada.

Com a joves, com a ciutadans i com a ciutadanes teniu una gran oportunitat davant. Teniu, també, i alhora, una gran responsabilitat, esteu cridats a aprofundir en la democràcia, a contribuir en aquesta Catalunya tan plural que tenim en aquests moments, i a retornar a la societat, en forma de progrés econòmic i social, allò que heu après a les aules universitàries.

Permeteu-me que acabi la meva intervenció i que, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, us encoratgi a continuar amb la mateixa il·lusió, amb la seriositat i amb el rigor que heu expressat avui aquí amb la vostra intervenció. Tindreu al davant grans reptes que afrontar i que us exigiran treball, esforç i voluntat. No defalliu, tireu endavant.

Molt bona sort i moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula la il·lustre senyora Àngels Cabasés.

LA SRA. CABASÉS PIQUÉ

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc voldria expressar la meva satisfacció, i així també voldria expressar, doncs, la meva felicitació a totes i a tots pel treball que heu anat desenvolupant al llarg d'aquesta setmana, i que avui ha tingut el seu fruit: el debat i la votació del títol primer de l'estatut del periodista. Un treball que ha estat el fruit de les vostres inquietuds, del vostre interès –i que ja en vaig ser prou conscient el dimarts amb el vostre contacte directe–, dic inquietuds i interès per conèixer com es desenvolupa, doncs, l'activitat parlamentària aquí, al Parlament de Catalunya.

Heu viscut com es debat un projecte de llei i heu pogut comprovar, simulant la vostra adscripció a un determinat partit polític, com els diferents grups parlamentaris, doncs, expressen les seves opinions. I avui, jo vull afirmar que heu fet un exercici de responsabilitat: heu votat un text, gairebé per unanimitat, un text que té per objectiu garantir la regulació de la professió periodística i alhora un dels pilars bàsics de la tasca d'aquests professionals: de llibertat d'expressió d'in-

formació, que són les llibertats claus en el nostre sistema democràtic.

Hem assistit avui en un debat molt interessant, ben estructurat, amb un llenguatge molt acurat i ric en arguments, que ens ha permès visualitzar que el futur de Catalunya està en molt bones mans. Voldria encoratjar-los que puguin continuar aprofundint en la seva formació universitària, que aprofitin el que els ofereix el sistema universitari català, i que com a ciutadans i ciutadanes del nostre país, bé sigui des de la política, bé sigui des de l'Administració pública, bé sigui treballant en una empresa o bé sigui exercint la professió lliure, doncs, facin tot el possible perquè el progrés i el benestar dels catalans i de les catalanes vagi avançant.

També voldria fer extensiva la meua felicitació als professors i al servei d'estudis del Parlament, que els han engrescat a participar en aquesta activitat amb la finalitat de formar-los el millor possible, per tal que vostès, amb el seu esforç i amb el seu lideratge, siguin capaços de situar Catalunya, en el món, en un lloc estratègic.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

És el torn, ara, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i té la paraula la senyora Maria Angeles Olano.

LA SRA. OLANO I GARCÍA

Gràcies, senyor president. En primer lloc, doncs, volia agrair el fet que també compteu amb nosaltres, amb els grups parlamentaris, per poder fer aquest intercanvi d'experiències entre els grups i els estudiants, i també, doncs, agrair al professorat o felicitar-lo pel fet que encoratgin, doncs, la gent de la universitat a participar.

De fet, avui heu participat amb el que es diu la versió formal de la política, perquè molts som els que pensem que cada dia, quan prenem decisions, doncs, d'alguna manera estem fent política, perquè els nostres actes també afecten els altres. Ja ho diuen que la política és l'art del possible, i amb aquest art del possible la qüestió clau és la llibertat.

Avui us ha dit el president del Parlament que sempre –i és veritat– un dels referents és buscar la unanimitat. I jo hi afegiria que a més d'això, doncs, també buscar els punts de trobada, aquells punts amb els quals estàs d'acord. Ho dic perquè moltes vegades, doncs –ja ho havíeu experimentat–, s'ha de dir que no, i s'ha de dir que no perquè, si en alguns moments no estàs d'acord amb el que s'està votant per unanimitat, doncs, i no votessis això, estaries renunciant al que penses i estaries renunciant al que defenses, i a la gent que t'ha donat la confiança perquè pensen en un programa electoral que tu els hi representaràs. I es diu que més val equivocar-se o perdre que no pensar, que pensar per tu. I, per tant, és millor donar aquest pas de responsabilitat i defensar el teu ideari o el que suposa la base de la teva ideologia que, doncs, fer l'ús de l'omissió o deixar-te portar pel corrent. El primer és més cò-

mode, el segon reforça la línia d'actuació. I si us vull dir una cosa és que en la política, com en la vida, fa falta gent valenta, gent que sigui capaç de defensar el que pensa, únicament, doncs, aquesta motivació com a persona serà el que us ajudarà –en aquest cas estic parlant de política, no gosaria parlar en clau personal. Però avui heu tractat un tema cabdal, heu parlat d'una de les llibertats que ens recull el nostre sistema normatiu, heu parlat de la llibertat d'expressió. I també us volia fer referència que molt lligada a aquesta llibertat d'expressió hi ha l'objecció de consciència, un tema que avui en dia també redunda sobre el tema educatiu.

Nosaltres considerem que l'exercici de les llibertats no es tracta d'una qüestió de modes, sinó que és la mateixa persona i la mateixa relació que tingui la persona dintre de la societat qui marquen aquest exercici de llibertat. I, per tant, des de la universitat us encoratjo que ho defenseu sempre i que creieu en el que defenseu, perquè serà la millor manera que ho defenseu amb la màxima llibertat i que obtingueu, doncs, la màxima expressió d'aquesta llibertat.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Laura Massana.

LA SRA. MASSANA MAS

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyor diputat, senyors i senyores, agraïdíssima i encantada de poder estar aquí. Vull afegir-me, doncs, a les felicitacions que ja han fet els companys i companyes, diputats i diputades, en l'expressió, doncs, de l'esforç que s'ha hagut de fer a nivell del Parlament. I també, a les respectives universitats, professorat, i vostès mateixos, doncs, per fer aquest treball tan ben fet, al qual hem assistit avui, a la cirereta, que és al que hem assistit avui.

Per fer el meu parlament m'emplaçaré el president Benach que deia: «Vostès han fet un treball de posada en comú.» I és cert, hi ha un treball molt important en el Parlament de posada en comú i de recerca del consens. És el treball que no es veu a més a més. El treball que es veu normalment, com deia la diputada Ruiz, de vegades és que ni es veu, però el que surt en els mitjans de televisió o a les fotografies, en els diaris, és el que fem avui, el que jo en dic la posada en escena, és el teatre pròpiament.

Vostès, les que han defensat, doncs, les seves esmenes, la seva llei, han fet una posada en escena, però el que han fet és congratular-se d'un acord a què han arribat. I el que és important per mi a nivell parlamentari és l'esforç que fem darrere, de treball, de molts mesos per arribar a assolir aquest acord, i de vegades no. I el que es fa aquí és l'escenificació, si hi ha acord ens en felicitem, ens en donem les gràcies, diem que hem fet una feina molt ben feta. Si no hi estem d'acord..., qui no hi està d'acord normalment el que diu és: «Vostès ho han fet molt malament. Emportin-se això, tornin a fer-

ho, nosaltres no els ho votem.» Però això és el teatre en un marc magnífic i, com no pot ser menys, per un país en un marc preciós.

Sé que aquests espais impressionen, a mi m'impressionen cada dia. La primera vegada que vaig pujar l'escala, pensava «no sé si arribaràs a dalt», perquè les comes em tremolaven. Perquè la representació com a diputat o diputada vol dir que ets una de les 135 persones que el país ha escollit per defensar-lo i per treballar per ell. Per tant, la pressió és molt alta.

I, per tant, complicitats i enteniments com els que d'aquí poden haver sorgit vostès els tenen en pròpia pell, i vostès, com diria l'evangeli, vagin i expliquin..., i expliquin l'esforç i expliquin la feina. I també, com deia la diputada Ruiz, siguin part d'aquests processos, perquè és cert que la democràcia és un exercici de llibertat, i és cert que a l'empara de la democràcia molts grups també volen aniquilar llibertats que han costat molt d'assolir.

Per tant, en el joc d'equilibris, és el joc de l'avenç i del progrés. Vull dir que també m'he sentit identificada amb algun grup, no?, amb la passió..., és clar, jo sóc d'un grup que el tema verd, potser era el tema verd, però el tema lila també era el tema lila. D'alguna manera, doncs, he trobat uns posicionaments que, de vegades, semblen estàndards, quan parlem nosaltres, la sostenibilitat..., són temes que els anem repetint potser per fer-nos forts en el nostre discurs.

Però sí que és cert que hi ha aquest intent de transformar la societat. El nostre grup ho veu així, no ho veu tant com un control de la societat, sinó com la transformació cap a un progrés, cap a una justícia social. I jo crec que si vostès creuen en el país, si vostès creuen com han vist que la política pot canviar les coses, doncs, siguin part de la política i participin-hi i els esperarem en el partit que vostès decideixin, els esperarem amb els braços oberts.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

I, finalment, per acabar el tràmit dels diferents grups parlamentaris, en nom del Grup Mixt, té la paraula l'il·lustre senyor Albert Rivera.

EL SR. RIVERA DÍAZ

Gràcies, senyor president. Bé, companys, diputats, diputades, o amb el formalisme que correspongui, no perdre gaire temps –perquè és poc– en agraïments, però sí que vull fer-ho expressament a qui ha tingut la idea de portar al Parlament aquesta tasca, especialment a algunes universitats pioneres. Us ho agraeixo, i ho he dit en alguna ocasió, m'hauria agradat que a la meua època d'universitari hagués pogut tenir participació en aquestes trobades, en aquesta activitat parlamentària. Per tant, us felicito, tant al Parlament, a les universitats i a la coordinació d'aquestes universitats.

Bé, jo crec que una primera idea que m'agradaria ressaltar d'aquesta cambra i del que ha de representar és que hi ha una part de la societat catalana que el primer que hem de fer és convèncer-la que vagi a votar,

que se senti partícip, que se senti partícip de les seves institucions. Ho dic perquè, evidentment, ja s'ha comentat abans: com sabeu, en les eleccions generals i en les eleccions autonòmiques hi ha una diferència pràcticament d'entre un 15 i un 20 per cent de participació, moltes vegades, no?, i és una primera qüestió que hauríem de plantejar, perquè hi ha una part de la ciutadania de Catalunya que no vota a les eleccions autonòmiques. Sí que vota a les eleccions generals o en unes altres eleccions. Per tant, primera reflexió, hem d'aconseguir des d'aquest Parlament, però també des de la ciutadania, que sapiguem que tot el que passa a Catalunya i totes les competències que tenim aquí a Catalunya s'han també de defensar des de posicions plurals i hem d'anar-hi i participar.

Per altra banda, també, jo crec que sense complexos hauríem de dir, com ja ho ha comentat algun altre portaveu també –això és el dolent de fer l'últim el torn–, que molts hem nascut en democràcia, crec que molts de vosaltres, igual que jo, penso, interpreto que no tenim tics del passat, sinó que simplement volem aprendre dels errors de la història en tot cas, i dels encerts també, i mirar el futur, no? Jo crec que aquesta és una reflexió que hauríem de fer, perquè crec, i me n'alegro, i sóc optimista pensant que molta gent avui dia té..., per sort, i no cometrà els errors que van cometre els nostres avis, els nostres avantpassats en situacions com la desastrosa Guerra Civil o una dictadura com la que hem tingut i hem patit a Catalunya i a Espanya. Per tant, hi ha una reflexió també a mirar cap al futur i a treure's els complexos i els tics del passat, aprendre d'allò perquè no tornin a succeir determinades coses, però sobretot mirar cap al futur.

I, per altra banda, també he de dir que crec que la política no és tan sols el Parlament, la política és també el discurs polític, les idees. I aquí sí que vull també fer una crida, també com a polític més jove d'aquesta cambra, que llegiu discursos de polítics, és a dir, jo crec que és molt enriquidor, no només llegir, també llegir a Cambó, però llegir també Ortega i Gasset i llegir Azaña i llegir Kennedy i llegir Luther King. És a dir, hi han discursos polítics que estan plenament vigents i que tenen sentit –avui ho he vist– en molt de temps, i jo personalment, i a mi m'agrada llegir aquests textos per aprendre, perquè hem d'aprendre. Hi ha coses que ja s'han dit, simplement és actualitzar-les, posar-les sobre la taula. I, per tant, jo envejo moltes vegades determinades circumstàncies polítiques en què hem tingut grans parlamentaris, grans estadistes. I jo crec que d'aquesta cambra segur que en sortiran alguns, espero que en surtin en un futur, amb aquesta visió d'estadistes que necessitem en aquest país, tant a Catalunya com a Espanya.

Acabo simplement reflexionant sobre aquest terme que a vegades és la posada en escena, que també s'ha comentat. Jo crec que precisament aquests noms que he citat, possiblement, més que posar en escena el que feien és un veritable debat polític a la cambra. I, per tant, jo envejo això, i tant de bo, doncs, els futurs polítics que passin per aquesta cambra, i per altres cambres

d'aquest país, puguin reflectir aquests grans discursos, aquests debats que hi han hagut amb idees; no amb etiquetes, no amb simples titulars, sinó realment amb arguments i amb idees, que segurament és el que farà també enganxar més la gent, perquè veritablement als que ens agrada la política ens agrada veure un bon debat polític, sigui quina sigui la ideologia, amb bons arguments i amb bons discursos. Per tant, convido, d'alguna manera, que participeu, que llegiu i que utilitzeu arguments, sobretot, per sobre d'etiquetes i titulars. Gràcies.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies als diputats i les diputades que han intervingut en aquest tercer punt.

Cloenda

I, si m'ho permeteu, unes paraules, que prometo breus, com a cloenda ja d'aquesta sessió.

És obligat començar felicitant-vos pel debat que heu fet, per tota la setmana i per la proposició de llei que heu aprovat. I a més a més de la felicitació un prec, i el prec és que continueu participant en política. Ja s'ha dit, ha començat dient-ho la Meritxell i en aquest sentit jo m'hi afegeixo: fer política és molt més que anar a votar, fer política és molt més que afiliar-se en un partit polític. Fer política, en el fons, el que significa és implicar-se en la societat, en el poble, allà on vius, allà on et relaciones. Fer política no és altra cosa que resoldre els conflictes més quotidians de la comunitat. I, per tant, és molt important que tothom faci política.

Des d'aquest punt de vista, aquesta setmana vosaltres heu fet un exercici intens de fer política, una determinada política, cosa de la qual us felicito, però el que us demano, el prec que us vull fer és justament aquest, que continueu, i sobretot que després d'aquesta experiència a més a més ens ajudeu d'alguna manera a entendre l'interès per la política en els àmbits on vosaltres pugueu fer-ho, no?, l'interès per la gestió dels afers públics amb relació, doncs, al que afecta el dia a dia de les persones. I que això ho feu amb els companys, a les diferents facultats, que ho pugueu fer entre la gent de la vostra generació, que ho pugueu fer amb la vostra família, amb els amics, etcètera, perquè en definitiva d'això es tracta, no?

Fer política, us ho deia abans, és una cosa essencialment positiva, encara que els tòpics i, d'alguna manera, la imatge que tingui sigui negativa. Doncs, no, fer política essencialment és positiu, perquè fer política és molt més que votar un dia, és molt més que afiliar-se a un partit polític, és molt més que tot el que tenim com encasellat.

Les institucions en la societat tecnològica, la societat del coneixement –que és el segle que vivim, el segle XXI–, tenim, penso, un repte que és absolutament indiscutible, i aquest repte no és altre que fer-nos molt més properes a la gent. Si em permeteu l'expressió, hem de saber *reconnectar* amb la ciutadania; les institucions

hem de procurar ser vistes com a eines útils de representació i com a agents transformadors i de progrés de la societat. Jo penso que, de vegades, no ho fem bé del tot, i segurament tampoc fem prou per motivar la participació política de la gent, hauríem de saber-ho fer millor i hauríem de fer més coses. Però, dit això, també us demano que vosaltres, en tant que ciutadans i ciutadanes d'aquest país, contribuïu, en la mesura de les vostres possibilitats, a avançar en aquesta tasca. En el fons, es tracta que cadascú de nosaltres, de tots plegats, hi posi el gra de sorra per construir una societat i un país millor.

I, és clar, com que el tema que heu tractat és un tema apassionant, l'estatut del periodista, no em puc estar de fer alguna reflexió breu també en relació amb el tema, no?, i sobre la professió del periodista, entre altres coses perquè els polítics i periodistes tenim com una relació intensa, allò d'amor-odi absolutament fonamental.

En el vostre preàmbul de la proposició de llei dieu que «és indispensable regular el caràcter de l'exercici professional del periodista, tot creant un marc de seguretat jurídica». Això està bé. Però sabeu què passa? Que amb la regulació jurídica no n'hi ha prou. Cal el compromís social i personal del periodista, i cal la consciència de la responsabilitat, no només amb relació a la societat, sinó amb el conjunt del país.

Jo entenc i reivindico la figura del periodista valent, del periodista que té aquell punt de transgressió indispensable, del periodista honest, del periodista exigent, del periodista coherent, responsable, independent i lliure. I entenc que els periodistes haurien de ser d'aquesta mena, que aquest és el veritable ofici de periodista. I, a més a més, ho dic amb tot l'orgull, penso sincerament que a Catalunya –i això és un valor molt important– tenim periodistes de l'ètica, més que no pas de periodistes de l'estètica, que és una altra cosa. I, per tant, penso que aquest és un valor que tenim com a país, que hem de saber reconèixer i que han de saber reconèixer als periodistes.

Bé, res més, agrair-vos la vostra participació, encoratjar-vos a seguir el vostre camí personal i professional, sense perdre de vista mai que sou molt importants per a aquest país, que, en definitiva, la nació catalana us necessita per créixer, us necessita per ser millor.

Moltes gràcies, bona sort.

I s'aixeca la sessió.

(Aplaudiments.)

La sessió s'aixeca a tres quarts de dotze del migdia i dotze minuts.

Annex

Llei de l'estatut dels periodistes

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 20 de la Constitució reconeix el dret de tots els ciutadans a rebre i a comunicar lliurement informació veraç per qualsevol mitjà de difusió i a expressar lliurement les idees, els pensaments i les opinions. Quan el dret a informar i a expressar opinions s'exerceix de manera habitual i professional la dels periodistes esdevé una tasca amb una funció social, i el dret es converteix en un deure al servei de la ciutadania.

L'exercici professional dels periodistes, doncs, duu a terme una funció social que, a més d'estar emparada per la Constitució, hauria de restar regulada. Aquesta proposició de llei especifica la naturalesa d'aquest exercici professional i crea un marc de seguretat jurídica en què s'especifiquen els drets i els deures dels informadors professionals, n'assegura la dignitat i la independència, i garanteix, d'aquesta manera, el dret de la ciutadania a rebre informació veraç.

CAPÍTOL I

La condició de periodista

ARTICLE 1. *Definició de periodista*

Als efectes d'aquesta llei i en virtut dels drets a la llibertat d'expressió i a la informació que reconeix l'article 20 de la Constitució, s'entén per *periodista professional* la persona que té per ocupació parcial o principal i remunerada la comunicació d'informació veraç d'actualitat, de rellevància pública o d'interès general, per qualsevol mitjà i en qualsevol format, amb independència del tipus de relació contractual que pugui mantenir amb una empresa, una institució o més d'una.

ARTICLE 2. *Prova de la condició de periodista*

1. Les persones que volen exercir la professió de periodista han d'acreditar-ne la condició amb el document que expedeix el Consell Estatal de la Informació o l'òrgan autonòmic equivalent, el qual esdevé la prova de la condició de periodista.

2. Els periodistes estrangers han de demostrar la condició de periodista amb el document equivalent expedit en els seus països d'origen.

3. L'acreditació professional no substitueix en cap cas la titulació universitària de periodista quan la normativa laboral o els convenis col·lectius exigeixen la titulació universitària per a accedir a determinats llocs de treball.

ARTICLE 3. *Règim d'incompatibilitats*

1. La condició de periodista és incompatible amb:
 - a) La condició de membre dels cossos i forces de seguretat o militars.
 - b) La condició de membre de la judicatura o del Ministeri Fiscal.
 - c) La condició de membre del Govern de l'Estat o d'una comunitat autònoma.
 - d) L'exercici de càrrecs de lliure designació o electes a nivell estatal, autonòmic o local.
2. La persona que es troba en algun dels supòsits de l'apartat 1 no pot exercir com a periodista mentre duri la seva vinculació a la professió incompatible, encara que disposi de la prova de l'acreditació a què es refereix l'article 2.

CAPÍTOL II.
Drets dels periodistes

ARTICLE 4. *Independència*

1. Els periodistes realitzen amb independència la tasca d'obtenir, elaborar i difondre informació que els és pròpia. Els resultats d'aquesta tasca no poden ésser sotmesos a censura prèvia per cap autoritat pública.
2. La feina que porten a terme els periodistes ha de ser lliure i independent de les directrius marcades per l'empresa, la institució o l'associació per a la qual és realitzada. Aquestes directrius no poden ordenar mancar a la veritat o contravenir als principis deontològics dels col·legis de periodistes o de les institucions professionals corresponents.
3. Els periodistes es poden manifestar contra les directrius editorials de l'empresa, de la institució o de l'associació per a la qual treballen en qualsevol fòrum que no en depengui, sense que se'n puguin derivar demandes o sancions per aquest motiu.

ARTICLE 5. *Clàusula de consciència*

1. En virtut de la clàusula de consciència, els periodistes poden sol·licitar la rescissió de la relació jurídica que mantenen amb l'empresa, la institució o l'associació en els casos següents:
 - a) Quan l'empresa, la institució o l'associació amb la qual estan vinculats laboralment introdueixi canvis substancials en l'orientació informativa o en la línia ideològica del mitjà o mitjans que difonen el seu treball.
 - b) Quan l'empresa, la institució o l'associació amb la qual estan vinculats laboralment els traslladi a un altre mitjà que en depengui, el qual, pel gènere, per l'orientació informativa o per la línia ideològica, representi una ruptura amb l'orientació professional del o de la periodista.
2. L'exercici del dret a la clàusula de consciència dóna lloc a una indemnització que no pot ésser inferior a la pactada contractualment o, si de cas hi manca, a l'establerta per llei per a l'acomiadament improcedent.
3. Els periodistes es poden negar motivadament a participar en l'elaboració d'informacions incompatibles amb els principis deontològics dels col·legis de

periodistes o de les institucions professionals corresponents, de conformitat amb el que estableix l'article 3 de la Llei orgànica 2/1997, del 19 de juny, reguladora de la clàusula de consciència dels professionals de la informació.

ARTICLE 6. *Secret professional*

1. Els periodistes estan obligats a mantenir en secret la identitat de les fonts que els hagin facilitat informació sota condició, expressa o tàcita, de reserva.
2. El o la periodista citat a declarar en un procediment judicial es pot emparar en el secret professional per a no identificar-ne les fonts.
3. El secret professional inclou qualsevol tipus de document en qualsevol format, incloses les notes del o de la periodista, que pugui conduir a identificar-ne la font.
4. El deure del secret professional afecta igualment qualsevol periodista o responsable editorial que pugui conèixer directament la identitat de la font reservada.

ARTICLE 7. *Signatura*

1. Els periodistes tenen dret a identificar els seus treballs amb el seu nom o amb el seu pseudònim professional.
2. Els periodistes no poden ser obligats a signar les informacions i, al mateix temps, poden impedir motivadament l'ús de llurs signatures quan el treball que s'ha de publicar hagi estat substancialment modificat en el contingut o en la forma.

ARTICLE 8. *Retribució mínima*

La retribució dels periodistes s'ha d'ajustar a les tarifes orientatives que estableix el col·legi de periodistes o l'organisme professional competent.

CAPÍTOL III
Deures dels periodistes

ARTICLE 9. *Deure d'informar*

El periodista té el deure d'oferir a la societat informació veraç de rellevància pública o d'interès general.

ARTICLE 10. *Responsabilitat*

1. Als efectes d'aquesta llei:
 - a) És una falta lleu la violació dels deures deontològics que es pugui atribuir a l'oblit o a la negligència.
 - b) És una falta greu la violació dels deures deontològics amb intenció dolosa.
2. Correspon al Consell Estatal de la Informació, o a l'òrgan equivalent a nivell autonòmic, aplicar, d'acord amb el seu codi deontològic, una amonestació privada, en el cas de falta lleu, o una sanció pública, en el cas de falta greu.

ARTICLE 11. *Codi deontològic*

L'exercici de la professió de periodista es regeix pel codi deontològic que aprova la comissió deontològica del col·legi de periodistes o de l'organisme professional competent.

CAPÍTOL IV
El Consell Estatal de la Informació

ARTICLE 12. *El Consell Estatal de la Informació*

El Consell Estatal de la Informació és un òrgan independent que vetlla per la garantia de la veracitat i de la qualitat de les informacions que emeten els periodistes en l'exercici de les seves funcions professionals i que se situa jeràrquicament per damunt dels col·legis professionals de periodistes.

ARTICLE 13. *Funcions*

1. Corresponen al Consell Estatal de la Informació les funcions següents:

- a) Regular la condició de periodista professional.
- b) Imposar les sancions per l'incompliment d'aquest estatut.
- c) Homologar les acreditacions periodístiques i lliurar-les als membres dels col·legis de periodistes a petició seva.
- d) Arbitrar en els conflictes entre grups de comunicació o professionals.
- e) Expedir els certificats de qualitat als mitjans que reuneixen els requisits que ell mateix estableix, com a mitjà per a assegurar l'excel·lència en els mitjans de comunicació.

2. La regulació del Consell Estatal de la Informació no impedeix la creació de comissions autonòmiques d'informació, d'acord amb les competències de les comunitats autònomes en l'àmbit informatiu.

ARTICLE 14. *Composició*

1. La Comissió Rectora és l'òrgan de govern del Consell Estatal de la Informació.

2. La Comissió Rectora és formada per vint membres:

- a) Dotze representants dels col·legis professionals de periodistes.
- b) Quatre representants designats per les Corts Generals, dos pel Senat i dos pel Congrés dels Diputats.
- c) Dos representants de la Secretaria d'Estat de Comunicació.
- d) Dos representants de les facultats de ciències de la informació.

3. El màxim representant del Consell Estatal de la Informació és el president o presidenta, que elegeix la Comissió Rectora d'entre els seus membres.

4. Els membres de la Comissió Rectora són elegits d'entre persones amb perfil tècnic i d'experiència reconeguda en matèria periodística.

5. El mandat dels membres de la Comissió Rectora és de sis anys, renovables cada dos anys en una quarta part.

ARTICLE 15. *Finançament*

1. El Consell Estatal de la Informació, com a òrgan independent, s'ha de garantir els recursos econòmics amb mitjans propis per a desenvolupar i aplicar les seves funcions amb la diligència adequada.

2. Els recursos del Consell Estatal provenen de:
 - a) Les taxes que el Consell estableix i desenvolupa per reglament.
 - b) Els distintius de qualitat de la comunicació que el Consell expedeix a les cadenes de televisió, les emissores de ràdio i les redaccions dels diaris de tot l'Estat després de cobrar-los la quota anual.